

ABCČDEFGHIJ
KLMNŇOPQR
STUVWXYZ

4 2 3
5 1 6 9
8

Na matematiku sa tešíme,
veď sa veľmi snažíme.
Slovenčinu máme radi tiež,
tak sa s nami teš,
keď ju vieš!

Veronika Kováčová, Tomáš Volkošák, 3. roč.

Syslák

Základná škola s materskou školou Banka
Školský rok 2018/2019

1. číslo
december 2018

Milí čitatelia,

dúfame, že ste ešte nezabudli čítať,
a preto venujete zopár chvíľ nášmu
starému známemu časopisu. Nájdete
v ňom zaujímavé články, fotky zo
školských akcií, kresby, básničky
i vtipné výroky zo školských lavíc.
Preto na pár minút odložte telefóny
a poďte sa s nami začítať...

S. Adamíková, S. Magulová

Obsah:

Úvod

Naše akcie

Novinárske zručnosti našich žiakov

Výroky zo školských lavíc

Naša pocta M. R. Štefánikovi

Chut' leta

Naše názory na vážne témy

Prichádza zima

Kalendárium

alebo

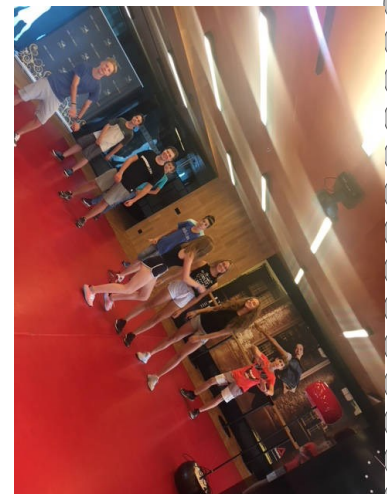
Čo sa u nás udialo

Okrem tradičných akcií, ktoré sa u nás opakujú každý rok, napríklad Deň jazykov, Po stopách histórie, Deň jablka, Integrované tematické vyučovanie alebo Európsky týždeň športu, sme zažili aj mnohé ďalšie...

Anglické divadielko v Dome umenia v Piešťanoch—v podaní Martinského divadla sme videli náučné i poučené predstavenie o morálnych hodnotách.

Môže byť—deviataci si užili svoju výhru v celoslovenskej súťaži. Ocitli sa v prvej akadémii akčných športov na Slovensku - v Hangair v Bratislave a v tanečnej škole Riverpark Dance School v Bratislave.

Lingvafest — nielen množstvo jazykov, ale aj množstvo odlišných kultúr sme mohli spoznať na jazykovom festivale v Bratislave.

Exkurzia v Martine—Etnografické múzeum v Martine nás previedlo cestou života našich predkov.

Integrácia 2018 — účasťou na koncerte na Zimnom štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave sme podporili zdravotne znevýhodnené deti.

Záchranár som Ja—vďaka šikovnosti našich prvostupniarov získala naša škola automatický defibrilátor a kurz prvej pomoci.

Vianočné vystúpenie—veríme že náš program v mrazivom počasí pookrihal duše našich divákov.

Novinárske zručnosti našich siedmakov

Uzimené sýkorky na okne d'obú,
dajme im za hrst' vtáčieho zobu.
Pridáme aj slaninky tenký plátok,
parádna hostina ako vo sviatok.

E.Obhlídalová

Na lúke v strede lesa
stojí jedlička vedľa duba.
Vysoké stromy ako hora,
celý svet je vidieť z hora .

V. Minarovská

Tichá vločka padá,
veď je ešte mladá.
Biela ako snehulienka,
sneh napadá po kolienka.

K. Čuncíková

V lese vysoké stromy stoja,
srnky sa ich boja.
Okolo uteká potôčik,
ako keď pochoduje vojačik.

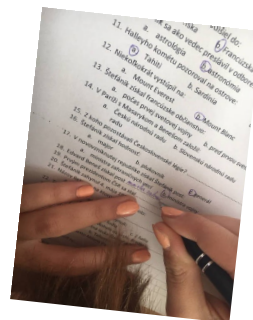
K. Vidová

Výroky zo školských lavíc

Žiačka: „... no, oni ju tak odhrňajú.“

Učiteľka: „A čo je to sneh??“

(Žiačka chcela povedať, že dotýcnú ignorujú.)

Otázka na písomke: Ako sa volá človek, ktorý pracuje v archíve?

Odpovede žiakov boli rôzne: Archivista/Archivátor/Archeológ.

Na hodine literatúry žiak čítal: V kúte bola kopa polámaných kusov nábytku, uprostred miestnosti staré opustené hnojisko. (V texte bolo uvedené slovo ohnisko.)

Žiak: „Pani učiteľka, viete, čo sú v „tesku“ tie krájače na prsty, ééé, teda krájače na chleby... tak tam som si skoro pokrájal prsty...“

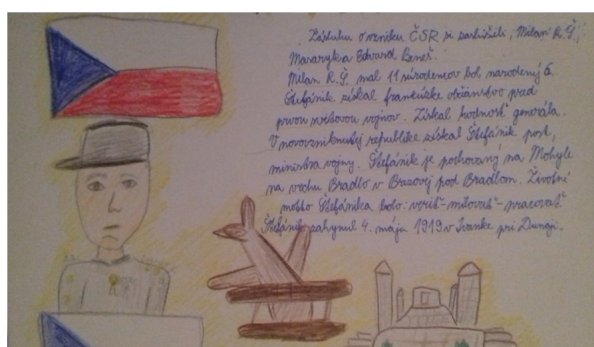
Otázka na písomke: Na akých miestach vznikali v minulosti na Slovensku mestá?

Odpoveď žiaka: Tam, kde sú kruhové objazdy a nákupné centrá.

Milan Rastislav Štefánik

Milana Rastislava Štefánika vnímam ako šikovného muža, ktorý bol odhodlaný urobiť všetko pre svoj národ. Obdivujem ho za to, že sa dokázal stále vzdelávať a posúvať sa vpred. Mal šťastie, že mohol spolupracovať s takými mužmi, ako Tomáš Garrigue Masaryk a Edvard Beneš. Škoda, že zomrel tak skoro a nemohol si naplno užít Československú republiku. Škoda, že sa nevie, prečo havarovalo lietadlo, na ktorom letel z Talianska. Škoda, že nevieme pravdu. Škoda... Hlavné je, že to bol statočný a veľmi múdry muž, za ktorého môžeme byť naozaj vďační.

Jessica Lee Yaxley, 9. roč.

B. Košlabová, 5. roč.

List pre generála

Vážený pán generál,

v prvom rade by som sa Vám chcela poďakovať za to, že môžeme byť hrdými Slovákmi. Veľmi si vážime, že aj vďaka Vám mohla vzniknúť Československá republika. Mnohí vás obdivujú za to, čo všetko ste vo svojom pomerne krátkom živote stihli. Obdivujeme Vás za to, že aj napriek dosť veľkým zdravotným ťažkostiam ste stále dokázali bojovať za našu vlasť; či dokonca aj za to, že ste sa v česko-slovenskom zahraničnom odboji stali podpredsedom. Obdivujeme Vás takmer za všetko, čo ste vo svojom krátkom živote dosiahli. Určite ste nemali ľahký život a za to, že ste ho dokonale zvládli Vás obdivujem asi najviac. Verím, že ste boli veľmi silný človek a hlavne človek, ktorý bol plný optimizmu a človek, ktorý sa nikdy nevzdával. Je veľmi zaujímavé, že človek, ktorý študoval v Prahe, sa dokázal presadiť vo Francúzsku či v Amerike. Vaše motto „veriť—milovať—pracovať“ bolo a aj stále je veľmi krásne. Bohužiaľ, ste zomreli dosť mladý a deň, keď ste sa vracali z Talianska sa Vám stal osudným. Ale za svoj život ste toho stihli veľmi veľa a sme Vám za to vďační. Tak ešte raz veľmi veľké ĎAKUJEME. Nikdy na Vás nezabudneme!

S pozdravom

Sára Petláková, 9. roč.

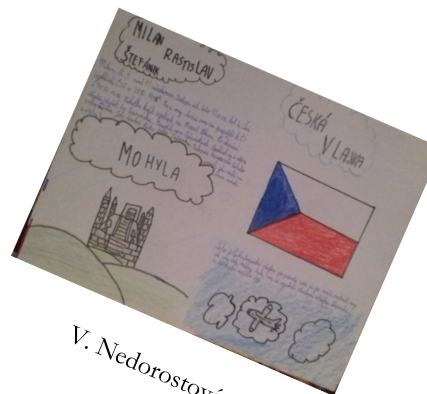
Alica Cíbiková, 6. roč.

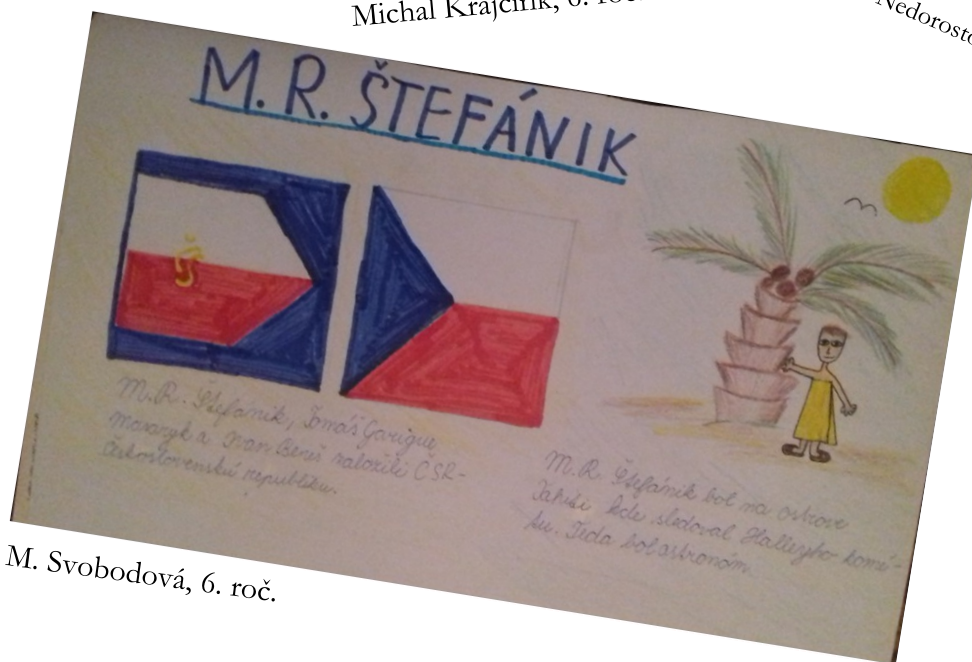
L. Kubriczká, 6. roč.

Michal Krajčírik, 6. roč.

V. Nedorostová, 5. roč.

M. Svobodová, 6. roč.

Chut' leta alebo Spomienky na teplo

Hoci sme nenavštívili zoologickú záhradu, toto leto by som mohla nazvať zvieracie.

Keď sme prišli na Oravu, všade naokolo boli samé hory a zvieratá, také krotké, že nám jeden horský zajac spával pod zaparkovaným autom. Prebral sa až vtedy, keď sme odchádzali. Asi sa mu nepáčilo, že už nemal nad sebou príjemný tieň.

V Oščadnici sme si užili bobovú dráhu. Človek by si myslel, že adrenalín zažije len pri ceste dolu. Tento rok som zistila, že to môže byť aj naopak—počas cesty nahor. Dráha viedla cez les a ja som si vychutnávala krásu prírody, keď tu zrazu akýsi šuchot. Videla som spomedzi stromov, že sa niečo približuje. Začala som mať obavy, pretože v dráhe sme pripútaní k sedačke a nedá sa vystúpiť. Lístie a tráva sa hýbali bližšie a bližšie ku mne. V hlave mi prebiehali myšlienky, čo to môže byť a či to na mňa zaútočí. Po chvíli som zbadala chvost a potom celé zviera. Bola to líška. Bála som sa, aby nebola besná. Naši by sa veľmi divili, keby ma pohrýzla a pri výstupe by som bola zdivená tiež...

Zvieracie leto nekončilo. Na prázdninách u babky náš dedko chytil vydry, ktorá mu žrala pstruhov z rybníka. V jedno pekné ráno sme zistili, že okrem vydry tam má aj bobra. Ako keby toho nebolo dost', pri opekačke na babkinom dvore mi pri tancovaní pod stromami spadlo niečo k nohám. Babka, ktorá bola pri mne, zrazu začala poskakovať a výskat'. Veľmi som sa smiala, ale pri zistení, že mám pri nohách dost' veľkú užovku som začala poskakovať a výskat' aj ja. Dedko nelenil, zobral lopatu a bolo po užovke. Po príchode domov nás večer navštívil každoročný kamarát ježko. Keď sedíme vonku, vždy príde s veľkým fučaním. Tešila som sa, ako si u kamarátky Simi konečne vydýchnem od zvieracích šokov...

Keď som sa vrátila, počula som mamu vydávať na balkóne dost' čudné zvuky. Bol tam pavúk, ale nie hocijaký, mal šesť desťcentimetrových nôh a telo ako osa. Keďže tatino nebol doma, mamina sa rozhodla zavolať si na pomoc susedu, ktorá chodí dovolenkovat' do stanov, takže má s pavúkmi dost' skúseností. Na pavúka začala striekať nejaký sprej. Pár sekúnd sa trepal, ale nakoniec podľahol. Moja mama mala pre istotu nachystanú aj lopatu ako na slona. Po niekoľkých úderoch bol pavúk naozaj neškodný. Pri vyhľadávaní na internete sme zistili, že bol jedovatý.

A to je záver nášho zvieracieho leta. Ale nie som si istá, či som na nejaké zviera nezabudla.

S. Magulová, 8. ročník

Takto to vnímame my

Láska

Láska je pre mňa pocit, cit k druhému. Cit na ktorom v živote naozaj záleží, s ktorým sa budeme všetci raz stretávať. Či už to bude skôr, či neskôr. Je ťažké niekoho ľúbiť, keď vás neľúbi späť. Ale toto je zmysel života. Naučiť sa ísť ďalej, ísť až na koniec, hoci je to ťažké. V láske sa treba naučiť aj to, že netreba hneď všetko vzdať a ľúbiť toho druhého takého, aký naozaj je—naučiť sa žiť aj s jeho chybami. A treba si zapamätať, že aj obyčajným „ahoj“ môže začať neobyčajný príbeh. Už viete, čo je láska? Keď niekoho milujete viac než seba a ste schopní pre neho spraviť aj nemožné. Láska je, keď sú pre vás aj jeho nedokonalosti dokonalými.

Simona Adamíková, 8. roč.

Historické a prírodné pamiatky sú veľmi dôležité

Historické pamiatky treba zachovávať pre ďalšie generácie, aby všetci na vlastné oči videli, akí boli ľudia pracovití, šikovní a statoční. To, že nejaký hrad stojí, znamená že sme ho statočne bránili a nevzdali sme sa. Prírodné pamiatky nemôžeme ničiť. Keby sme ich zničili, ostatní ľudia by nevideli, aká je príroda tvorivá. Keď vypálime stromy, zničíme všetko pekné a postavíme iba obchodné centrá, bude to veľmi zlé. Príroda nám dáva kyslík a radosť, preto chráňme naše lesy a prírodu!

Martin Chalás, 6. roč.

Ak niekomu stúpne sláva do hlavy

Človek by mal byť po celý život dobrý. Ak človek niečo dokáže, urobí niečo výnimočné alebo sa stane slávnym, a preto sa stane namyslený, vraví sa, že mu stúpila sláva do hlavy. Ľudia by mali byť napriek svojim úspechom pokorní a skromní. Mali by si pamätať svoje začiatky a aj neúspechy. Takíto ľudia dokážu aj správne vládnuť ľuďom a boli by z nich dobrí politici. Na druhej strane sú ľudia, ktorí sa pre svoju slávu vysmieávajú z chudoby a z neúspechov druhých ľudí. Nestaňme sa takýmito ľuďmi!

Tomáš Badán, 6. roč.

Sláva

Sláva je silný pocit. Niektorí ju zvládnu, no iní jej podľahnú a považujú sa prinajmenšom za nejakých rímskych bohov. Takíto ľudia si navrávajú, že sú najbohatší na svete, myslia si, že sú lepší ako ostatní, ale predsa sú to stále ľudia. Človek, ktorý večeria tvrdé rožky, len preto, aby doprial viac svojim deťom si zaslúži tú najväčšiu slávu a uznanie. Človek, ktorý má stále vedľa seba svojich blízkych je ten najbohatší na svete.

Martin Chalás, 6. roč.

Zima

Na lúkach sniežik biely,
vyzerá ako postrach veľký.
Hora vysoká ako strom,
postavím si na nej dom.

Filip Havlíček, 7. roč.

Marek Zát'ko, 6. roč.

Snehová kalamita prišla,
lopata by sa nám zišla.
Strecha je celá bielučká
ako snehová guľôčka.

Rebeka Vráblová, 7. roč.

Zabúchal niekto na dverka,
všade poletujú len krásne biele pierka.
Dedko otvorí dvere do nášho dvora,
a tam ako vojaci koledníci stoja.

M. Čárska, 7. roč.

J. Tomanová, 8. roč.

REDAKČNÁ RADA: S. Magulová, S. Adamíková, J. Tomanová, S. Poláková, M. Zát'ko .

Kontakt: Mgr. R. Zenníková